

Svar (15/12 94)**Skatteministeren (Carsten Koch):**

Spørgeren har stillet et identisk spørgsmål til kirkeministeren (nr. S 381 af 6. december 1994).

Jeg kan henholde mig til kirkeministerens svar af 12. december 1994.

Spm. nr. S 380

Til kirkeministeren (6/12 94) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse, hvad begrundelsen er for, at præsternes tjenestetелефon skal beskattes fra den 1. januar 1994, og hvad begrundelsen er for, at præsternes forening har fået at vide, at tjenestestedstелефonen ikke skal beskattes?«

Svar (12/12 94)**Kirkeministeren (Birte Weiss):**

Med hensyn til det første led i spørgsmålet skal jeg henvise til skatteministerens besvarelse af folketingsmedlem Tove Fergos spørgsmål af 6. december 1994 (Spørgsmål nr. S 378).

Med hensyn til det andet led i spørgsmålet kan jeg oplyse, at Den danske Præsteforening ikke fra Kirkeministeriet har modtaget tilkendegivelse om, at tjenestestedstелефon ikke ville blive beskattet.

Spm. nr. S 381

Til kirkeministeren (6/12 94) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor opkrævningen for præsternes tjenestetелефon først sker i tolvte måned og ikke fra årets begyndelse?«

Svar (12/12 94)**Kirkeministeren (Birte Weiss):**

Der er flere årsager til, at skattetrækket ikke kom i gang tidligere.

Det måtte først og fremmest afklares, om beskatning af fri telefon uden for arbejdsstedet også omfatter fri telefon i præstens kontor i tjenesteboligen. Da dette spørgsmål måtte besvares bekræftende, og da ministeriet modtog en del forespørgsler angående beskatning af præsters

telefongodtgørelse, ligesom mange menighedsråd foretog indberetning til Folkekirkens Løn-service om præsternes telefongodtgørelse med henblik på beskatning, underrettede ministeriet ved brev af 25. januar 1994 stiftsøvrighederne om, at skattemæssig indberetning vedrørende præsters telefongodtgørelse ville blive foretaget ved Kirkeministeriets foranstaltning. Brevet af 25. januar 1994 blev også sendt til Den danske Præsteforening.

Først i løbet af foråret var de tekniske muligheder for skattetræk via Statens Centrale Lønansvisning på plads, medens der stadig resterede nogle skattemæssige fortolkningsproblemer vedrørende de enkelte former for telefongodtgørelse inden for det offentlige. Der gjorde sig endvidere det særlige forhold gældende, at præsters tjenestetелефon betales af menighedsrådet, medens løn (og dermed A-skat) betales af Kirkeministeriet. Præsternes telefonordning var derfor ikke på forhånd indkodet i Statens Centrale Lønansvisning, således som det var tilfældet for andre grupper af ansatte, der lønnes via Statens Centrale Lønansvisning.

Dette sammenholdt med en vurdering af de øvrige skattemæssige konsekvenser af skattereformen i relation til præster medførte, at Kirkeministeriet først ved brev af 13. oktober 1994 anmodede stiftsøvrighederne om at foretage skattemæssig indberetning om præsternes telefongodtgørelse.

Spm. nr. S 424

Til justitsministeren (9/12 94) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for bistandsværgeordningen og herunder oplyse, hvorledes en bistandsværge fungerer i forhold til en patientrådgiver, hvem der udpeger bistandsrådgivere, baggrunden for, hvorfor Københavns Borgerrepræsentation ikke har udpeget bistandsværger, samt hvilke planer ministeren har for at forbedre forholdene for bistandsværger?«

Svar (21/12 94)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Efter straffelovens § 71, stk. 1, kan der af retten beskikkes en bistandsværge for en tiltalt, såfremt der bliver tale om at dømme den pågældende til anbringelse i institution eller i forva-